

Αριθμ. 16 /1 / 2009

ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΚΘΕΣΗ

*Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)*

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης «Κύρωση του Πρωτοκόλλου Τροποποίησης της Σύμβασης της 29^{ης} Ιουλίου 1960 για την αστική ευθύνη στον τομέα της Πυρηνικής Ενέργειας όπως τροποποιήθηκε από το Πρόσθετο Πρωτόκολλο της 28^{ης} Ιανουαρίου 1964 και από το Πρωτόκολλο της 16^{ης} Νοεμβρίου 1982».

Με τις διατάξεις του ανωτέρω σχεδίου νόμου κυρώνεται το Πρωτόκολλο Τροποποίησης της Σύμβασης της 29^{ης} Ιουλίου 1960, για την αστική ευθύνη στον τομέα της Πυρηνικής Ενέργειας, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 12 Φεβρουαρίου 2004.

Η ανωτέρω Σύμβαση της 29^{ης} Ιουλίου 1960, καθώς και το τροποποιητικό Πρόσθετο Πρωτόκολλο της 18^{ης} Ιανουαρίου 1964, κυρώθηκαν με το Ν.Δ. 336/1969 (ΦΕΚ Α 269), ενώ το τροποποιητικό πρωτόκολλο της ίδιας Σύμβασης, της 16^{ης} Νοεμβρίου, κυρώθηκε με το Ν.1758/1988 (ΦΕΚ Α 44).

Α. Με το άρθρο **πρώτο** κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος το ανωτέρω σχέδιο νόμου, με τις διατάξεις του οποίου τροποποιείται και συμπληρώνεται η Σύμβαση για την αστική ευθύνη στον τομέα της Πυρηνικής Ενέργειας, όπως ισχύει σήμερα, στα εξής σημεία:

1. Στο άρθρο 1 α) αντικαθίσταται οι έννοιες του «Πυρηνικού Ατυχήματος» και «Πυρηνικής Εγκατάστασης» και β) προστίθενται οι έννοιες των όρων «πυρηνική ζημία», «μέτρα αποκατάστασης», «προληπτικά μέτρα» και «εύλογα μέτρα».

2. Στο άρθρο 2 διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης, καθόσον, εφεξής, θα εφαρμόζεται όχι μόνο σε ζημία που έχει λάβει χώρα στο έδαφος ή στις θαλάσσιες ζώνες ενός συμβαλλόμενου μέρους αλλά και σε πυρηνική ζημία που έλαβε χώρα στο έδαφος ή σε θαλάσσια ζώνη μη συμβαλλόμενου Κράτους, κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

3. Το άρθρο 3 αντικαθίσταται, και ορίζεται ότι ο φορέας εκμετάλλευσης της πυρηνικής εγκατάστασης ευθύνεται για κάθε ζημία, εκτός από ζημιές στην ίδια την πυρηνική εγκατάσταση ή σε περιουσία στον ίδιο χώρο, της οποίας η χρήση σχετίζεται με την εγκατάσταση αυτή.

4. Το άρθρο 4 συμπληρώνεται με νέα διάταξη, η οποία προβλέπει τη μεταβίβαση ευθύνης από ένα φορέα εκμετάλλευσης σε άλλο, σε σχέση με τη μεταφορά

πυρηνικών υλών, μόνο εφόσον ο δεύτερος φορέας έχει άμεσο οικονομικό όφελος στις πυρηνικές ύλες που μεταφέρονται.

5. Στο άρθρο 5 διευκρινίζεται ότι σε περίπτωση που η ζημία από πυρηνικό ατύχημα, συνεπάγεται ευθύνη περισσότερων του ενός φορέων, η ευθύνη των φορέων αυτών θα είναι εις ολόκληρον.

6. Στο άρθρο 6 επαναδιατυπώνονται διατάξεις, σύμφωνα με τις οποίες: α) απαλλάσσεται ο φορέας από την υποχρέωση να πληρώσει αποζημίωση σε πρόσωπο το οποίο προκάλεσε, ολικά ή μερικά, τη ζημία από βαριά αμέλεια ή από πράξη ή παράλειψη που έγινε με πρόθεση και β) αποσαφηνίζεται ότι ο φορέας δεν θα υπέχει ευθύνη για πυρηνικό ατύχημα εκτός του πλαισίου της Συμβάσεως.

7. Στο άρθρο 7 αναπροσαρμόζεται το κατώτερο ποσό ευθύνης του φορέα της πυρηνικής εγκατάστασης από τα 15 εκατ. ECU στα 700 εκ. ευρώ. Προβλέπονται, ωστόσο, οι ακόλουθες συγκεκριμένες εξαιρέσεις:

-Κάθε συμβαλλόμενο Κράτος, εκτιμώντας τη φύση της πυρηνικής εγκατάστασης και τις συνέπειες ενός ατυχήματος από αυτή, μπορεί να ορίσει ένα ποσό ευθύνης του φορέα της εγκατάστασης το οποίο θα είναι κατώτερο των 700 εκατ. ευρώ, αλλά το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο των 70 εκατ. ευρώ.

-Για τον προσδιορισμό ποσού ευθύνης για τη μεταφορά πυρηνικών υλών το οποίο σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερο από 80 εκατ. ευρώ.

Τα ανωτέρω ποσά μπορεί να είναι κατώτερα στην περίπτωση που μη συμβαλλόμενο κράτος το οποίο θα υποστεί τη σχετική ζημία δεν παρέχει αμοιβαία οφέλη ανάλογου ύψους.

8. Στο άρθρο 8 επεκτείνεται ο χρόνος παραγραφής για αξιώσεις σχετικές με απώλεια ζωής ή βλάβη σε πρόσωπο λόγω πυρηνικού ατυχήματος. Υπάρχει, επίσης, πρόνοια για πιο μακρά περίοδο παραγραφής υπό ορισμένες προϋποθέσεις.

9. Στο άρθρο 9 απαλείφεται η υφιστάμενη απαλλαγή του φορέα της πυρηνικής εγκατάστασης από την ευθύνη για ζημία, σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος που οφείλεται ευθέως σε πράξεις ένοπλης σύρραξης, εχθροπραξιών, εμφυλίου πολέμου ή εξέγερσης.

10. Το άρθρο 10 αντικαθίσταται, και με τις νέες ρυθμίσεις ορίζεται ότι, στην περίπτωση που ισχύει στο συμβαλλόμενο Κράτος καθεστώς απεριόριστης ευθύνης του φορέα, το Κράτος αυτό πρέπει να καθορίσει ένα όριο χρηματικής εγγύησης τουλάχιστον ίσο με τα ποσά ευθύνης του άρθρου 7. Επιπλέον, τα συμβαλλόμενα μέρη εξασφαλίζουν την πληρωμή αποζημίωσης μέχρι του ποσού των 700 εκ ευρώ, αν η ασφάλεια ή χρηματική εγγύηση του φορέα δεν παρέχεται ή δεν είναι αρκετή να ικανοποιήσει τις αξιώσεις αποζημίωσης.

11. Το άρθρο 12 που αναφέρεται στην πληρωτέα αποζημίωση, τα ασφάλιστρα, τα αντασφάλιστρα κλπ, επαναδιατυπώνεται χωρίς να θίγεται το ουσιαστικό περιεχόμενό του.

12. Στο άρθρο 13 διασαφηνίζεται ότι τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου μέρους, όπου έχει συμβεί το πυρηνικό ατύχημα, έχουν κατά βάση την αποκλειστική δικαιοδοσία επίλυσης των τυχόν διαφορών.
13. Στο άρθρο 14 διευκρινίζεται ότι με τους όρους «Εθνικό Δίκαιο» και «Εθνική Νομοθεσία», νοείται το δίκαιο ή η εθνική νομοθεσία του δικαστηρίου που έχει την δικαιοδοσία για τις αξιώσεις που απορρέουν από πυρηνικό ατύχημα.
14. Το άρθρο 15 (παρ. β') τροποποιείται, και με τη νέα ρύθμιση ορίζεται ότι, εφόσον η αποζημίωση για πυρηνική ζημία υπερβαίνει τα 700 εκατ. ευρώ, η εφαρμογή των εν λόγω μέτρων, οποιασδήποτε μορφής, μπορεί να εξαρτηθεί από όρους κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.
15. Προστίθεται άρθρο 16δς σύμφωνα με το οποίο η Σύμβαση δεν επηρεάζει δικαιώματα και υποχρεώσεις που έχει ένα συμβαλλόμενο Κράτος κατά το διεθνές δίκαιο.
16. Το άρθρο 17 αντικαθίσταται και με τις νέες ρυθμίσεις αντιμετωπίζονται εξ αρχής τα ζητήματα επίλυσης των διαφορών μεταξύ δύο ή περισσότερων συμβαλλόμενων μερών, σχετικά με την ερμηνεία και την εφαρμογή της παρούσας.
17. Τα άρθρα 18,19 και 20 επαναδιατυπώνονται χωρίς ουσιαστικές διαφοροποιήσεις.
18. Το άρθρο 21 συμπληρώνεται με νέα διάταξη, η οποία παρέχει τη δυνατότητα στα Κράτη που επιθυμούν να προσχωρήσουν στην Σύμβαση μετά την 1^η Ιανουαρίου 1999, να περιορίσουν το ποσό ευθύνης του φορέα της εγκατάστασης στα 350 εκατ ευρώ για περίοδο πέντε (5) ετών από την ημερομηνία υιοθέτησης της Σύμβασης.
19. Το άρθρο 22 συμπληρώνεται με νέα ρύθμιση, που παρέχει τη δυνατότητα, στα συμβαλλόμενα κράτη, κάθε πέντε (5) χρόνια, να επαναδιαπραγματεύονται διάφορα θέματα και, κατά κύριο λόγο, τα ποσά ευθύνης και χρηματικής εγγύησης σε περίπτωση πυρηνικού ατυχήματος.
20. Στο άρθρο 23 προβλέπεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος έχει το δικαίωμα να ειδοποιήσει τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη (ΟΟΣΑ), αρμόδιο για τα θέματα της παρούσας Σύμβασης, σχετικά με ενδεχόμενες επεκτάσεις ισχύος της Σύμβασης σε εδάφη για τα οποία είναι υπεύθυνο, και τα οποία εξαιρούνταν αρχικώς από τη Σύμβαση.
21. Στο άρθρο 24 καθορίζονται οι συγκεκριμένες υποχρεώσεις του Γενικού Γραμματέα του ΟΟΣΑ οι οποίες απορρέουν από την προς κύρωση Σύμβαση.
- Β.** Με το άρθρο δεύτερο ορίζεται ότι η ισχύς του σχεδίου νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Πρωτοκόλλου που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 19 παρ. (β) αυτού.

Γ. Από τις διατάξεις της κυρούμενης συμφωνίας ενδέχεται να προκληθούν πρόσθετες δαπάνες σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, σε περίπτωση ατυχήματος, από την αναπροσαρμογή στα 700.000.000 ευρώ του κατώτερου ποσού αστικής ευθύνης. Το ακριβές ύψος των δαπανών αυτών συναρτάται από το μέγεθος του ατυχήματος στο φορέα εκμετάλλευσης της πυρηνικής εγκατάστασης, το ύψος του ποσού της αστικής ευθύνης που θα οριστεί για τον συγκεκριμένο φορέα, καθώς και από τη δυνατότητα ικανοποίησης των αξιώσεων αποζημίωσης από ασφάλεια ή την χρηματική εγγύηση.

Αθήνα, 28 Ιανουαρίου 2009
Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Λέτσιος